

Wytyczne programu pułkownika Koca. Pod znakiem solidarności społecznej podąży Polska ku mocarnej przyszłości.

WARSZAWA, 22. 2. — Wczoraj płk. Adam Koc wygłosił przez radio zapowiadając oddaną deklarację ideową nowej organizacji społeczeństwa, której celem jest zjednoczenie narodu pod hasłem rozbudowy polskiej potęgi i obrony państwa. Przemówienie to było trzykrotnie transmitowane przez radio i zostało poza tym rozplakatowane na murach miast i wsi. Powtórzmy więc tylko jego główne wytyczne:

Głównym hasłem nowej organizacji, dookoła którego w myśl wezwania Marszałka Rydza-Śmigłego powinni skupić się wszyscy Polacy jest hasło obrony Polski. Przeszłość narodu wiąże się z jego teraźniejszością i przyszłością, uznajemy więc siłę i potrzebę tradycji. Dzisiejsza Polska jest dziełem Józefa Piłsudskiego. Dalsza praca nad utrwaleniem tego dzieła należy do społeczeństwa, które chce służyć państwu, ale musi otrzymać program celów i dróg do tych celów prowadzących.

Deklaracja wylicza następujące główne zadania:

- 1) Normę naszego wewnętrznego życia stanowi konstytucja kwietniowa, która rezerwuje dla Prezydenta Rzeczypospolitej w zasadniczych rozstrzygnięciach i ukręca samowolę dawnego samowładstwa.
- 2) Drugim ważnym elementem naszego życia państwowego jest stworzona przez Marszałka Piłsudskiego armia, która otacza miłość i szacunek całego społeczeństwa. Dla wojska, którego Marszałek Piłsudski wynurzył jako swego następcę, przetrwały specjalne prerogatywy. Zespołenie zorganizowanego wyściku pod standardem armii w myśl wezwania marszałka Śmigłego. Rydza powołali o pomoc pokolenia na wykonanie obywatelskiego zadania wynikającego z koniencji: a) odrobienia gospodarczych i cywilizacyjnych szkód, wyrządzonych nam przez zabórców i b) zagwarantowania naszej ojczyźnie spokojnego rozwoju i pewności jutra.
- 3) Nie ma sprzeczności między interesem narodu i państwa, które daje narodowi techniki potęgi i organizację jego wiecznego rozwoju.
- 4) Naród polski jest związany od początku swej cywilizacji z Kościołem katolickim, stwierdził swą przynależność do tego Kościoła bohaterstwem przełomnej krwi. Dlatego Kościół katolicki winien być stróżem naszej ojczyzny. Inne wyznania korzystają z tradycji i tradycji polskiej tolerancji religijnej.
- 5) Komunizm w założeniach swych, celach i metodach jest obcy duchowi polskiemu i w Polsce nie ma dla niego miejsca. Polska komunistyczna przetrwałaby być Polką. Polska odrzuca komunizm na polach bitew w latach 1919 i 1920.

Polska rozwija swoje zagadnienia gospodarcze i społeczne, wychodząc z naszej naczelnej idei, którą jest obrona siła i potęga państwa. Cel ten będzie osiągnięty nie metodami rewolucyjnymi, lecz udoskonaleniem istniejących i tworzeniem nowych wartości, bez wstrząsów i gwałtów.

Dobra organizacja życia gospodarczego i intensywna praca wszystkich warstw polskiej produkcji udośćni zarobek i ludzką egzystencję bezrobotnym pracownikom umysłowym i fizycznym. Zachowujemy zasady własności i przedsiębiorczości prywatnej państwo zastrzega sobie prawo wpływu na harmonijny rozwój całokształtu produkcji.

Kierownictwo państwa musi we wszelkim planowaniu liczyć się z faktem, że społeczna struktura Polski opiera się w swych podstawach na szerokiej masie robotników i włościan i harmonijny rozwój Polski zależy od losów tych warstw, ich dobrobytu, jako też kultury i poczucia obywatelskiego.

Krwawienie nienawiści klasowej jest obce duchowi polskiemu.

Każdy rzetelny pracownik i wykonawca swych obowiązków w stosunku do państwa jest pełnowartościowym obywatelem. Tróstron państwa powinno być zatrudnienie ludności, by w ten sposób umożliwić jej osiągnięcie pełnej wartości obywatelskiej.

Stosunki między pracodawcą i pracownikiem muszą się pod kontrolą państwa tak ułożyć, aby zapewnić warstwie racjonalne warunki produkcji, a pracownikom pewność jutra i stopniowy ale stały wzrost poziomu życia. Pracodawcy nie stali się w ten sposób właścicielami przy jedynym stole i ulżyły współpracy i współpracy w ramach realnych możliwości, pamiętając o warunkach pracy, z którymi nie tylko ich los, ale i los Polski jest związany.

Jedynym państwem jest powołana do regulowania wzajemnych stosunków poszczególne warstwy obywateli i przeciwności w imieniu państwa podlegającym podlegającym naszym. Jedynym państwem jest jedynym i najważniejszym naszym przychodzącym z zewnątrz.

Zagadnienia wsi jest jedynym i najważniejszym naszym przychodzącym z zewnątrz. Jedynym państwem jest jedynym i najważniejszym naszym przychodzącym z zewnątrz. Jedynym państwem jest jedynym i najważniejszym naszym przychodzącym z zewnątrz.

W zakończeniu płk. Koc apeluje do wszystkich, którzy podzielają wypracowaną przez niego zapatrywania, by przystąpili do wspólnego wysiłku, celu arealizowania i uszczegółowienia programu. Należy to uczynić tym rybel, że jeżeli indziej już oddawna jedna wola prowadzi potężne i dyscyplinowane szeregi do jednego celu.

W zakończeniu płk. Koc apeluje do wszystkich, którzy podzielają wypracowaną przez niego zapatrywania, by przystąpili do wspólnego wysiłku, celu arealizowania i uszczegółowienia programu. Należy to uczynić tym rybel, że jeżeli indziej już oddawna jedna wola prowadzi potężne i dyscyplinowane szeregi do jednego celu.

W zakończeniu płk. Koc apeluje do wszystkich, którzy podzielają wypracowaną przez niego zapatrywania, by przystąpili do wspólnego wysiłku, celu arealizowania i uszczegółowienia programu. Należy to uczynić tym rybel, że jeżeli indziej już oddawna jedna wola prowadzi potężne i dyscyplinowane szeregi do jednego celu.

W zakończeniu płk. Koc apeluje do wszystkich, którzy podzielają wypracowaną przez niego zapatrywania, by przystąpili do wspólnego wysiłku, celu arealizowania i uszczegółowienia programu. Należy to uczynić tym rybel, że jeżeli indziej już oddawna jedna wola prowadzi potężne i dyscyplinowane szeregi do jednego celu.

W zakończeniu płk. Koc apeluje do wszystkich, którzy podzielają wypracowaną przez niego zapatrywania, by przystąpili do wspólnego wysiłku, celu arealizowania i uszczegółowienia programu. Należy to uczynić tym rybel, że jeżeli indziej już oddawna jedna wola prowadzi potężne i dyscyplinowane szeregi do jednego celu.

W zakończeniu płk. Koc apeluje do wszystkich, którzy podzielają wypracowaną przez niego zapatrywania, by przystąpili do wspólnego wysiłku, celu arealizowania i uszczegółowienia programu. Należy to uczynić tym rybel, że jeżeli indziej już oddawna jedna wola prowadzi potężne i dyscyplinowane szeregi do jednego celu.

W zakończeniu płk. Koc apeluje do wszystkich, którzy podzielają wypracowaną przez niego zapatrywania, by przystąpili do wspólnego wysiłku, celu arealizowania i uszczegółowienia programu. Należy to uczynić tym rybel, że jeżeli indziej już oddawna jedna wola prowadzi potężne i dyscyplinowane szeregi do jednego celu.

W zakończeniu płk. Koc apeluje do wszystkich, którzy podzielają wypracowaną przez niego zapatrywania, by przystąpili do wspólnego wysiłku, celu arealizowania i uszczegółowienia programu. Należy to uczynić tym rybel, że jeżeli indziej już oddawna jedna wola prowadzi potężne i dyscyplinowane szeregi do jednego celu.

W zakończeniu płk. Koc apeluje do wszystkich, którzy podzielają wypracowaną przez niego zapatrywania, by przystąpili do wspólnego wysiłku, celu arealizowania i uszczegółowienia programu. Należy to uczynić tym rybel, że jeżeli indziej już oddawna jedna wola prowadzi potężne i dyscyplinowane szeregi do jednego celu.

Gehenna robotnic. Co się dzieje w firmie „Białoduki”?

TOMASZÓW MAZ., 22. 2. Od pewnego już czasu opowiadano, że w żydowskiej firmie „Białoduki” w Tomaszowie Maz. przy ul. Głównej, dzieją się rzeczy pozostające w kolizji z kodeksem karnym.

Jako majster w tej firmie występuje 28 letni Perkal Icek Ajzyk. Pomiędzy robotnikami fabryki oddawna już mówiono się po cichu, że lubieżny majster pod różnymi pozorami zwabia do swego mieszkania prywatnego ładniejsze robotnice i tam pod groźbą wydalenia ich z pracy zmusza je do uległości.

Ostatnio Icek Ajzyk Perkal zwrócił uwagę na młodą robotnicę Martę F., zam. w Tomaszowie. Znalazszy jakiś pretekst kazał robotnicy przyść do swego mieszkania i tam usiłował ją zmusić do uległości, grożąc w razie przeciwnym zwolnieniem jej z pracy. Napastowana kobieta, nawet mimo groźby, broniąc swej czci wyrwała się ze szponów lubieżnego żyda i natych-

miast złożyła odpowiedni meldunek. Władze niewątpliwie pociągną go do surowej odpowiedzialności.

ZDARZENIA I WYPADKI.

(-) W związku z zamachem na marsz. Gracjaniego, gen. Liotta i abana Kyrillosa aresztowano w Addis - Abebie 2000 osób.
 Stan zdrowia lekka rannych marsz. Gracjaniego i abana Kyrillosa uległ poprawie, ciężko rannemu gen. Liotta amputowano nogę.
 (-) W Warszawie zmarł prof. Stefan Czubalski.
 (-) W Warszawie odbyło się wczoraj w Filharmonii otwarcie Trzeciego międzynarodowego konkursu im. Fryderyka Chopina. W konkursie bierze udział około 100 pianistów, reprezentujących dwadzieścia trzy kraje.
 (-) Wczoraj o godzinie 17 ranniej dojechał dojeżdżających do morza, a iniejetywy Ligł Moskij i Koniłonej w Łodzi w sali kina „Resursa” przy ul. Kilińskiego 123 zorganizowana została akademii międzyskolna.
 (-) Wczoraj popelniał w Łodzi samach samowoli przez otrucie laminelem adw. Piotr Kondułb. Odwołano go do szpitala, gdzie nie odzyskał do tyczczas przytomności.

GROZBA POWODZI W SIERADZU. WODY WARTY WYSTĘPUJĄ Z BRZEGÓW

SIERADZ, 22. 2. Wskutek napływu ciepłych mas powietrza panuje pogoda o zachmurzeniu przeważnie dużym, z przelotnymi opadami deszczowo-śnieżnymi.

Wskutek ocieplenia się poziom rzeki Warty pod Sieradzem podniósł się około jej dnego metra ponad normalny poziom, tak że już miejscami woda wystąpiła z brzegów i grozi zalaniem niżej położonych miejscowości.

W Sieradzu najbardziej zagrożona jest ulica Olendry Małe obecnie więcej niż kiedykolwiek; z tych względów, że po prawej stronie rzeki Warty jest urządzony wał ochronny, natomiast od strony lewej pod Sieradzem żadnej ochrony nie ma. Z tych właśnie względów o ile rzeka będzie wzbierać nadal i ruszą kry, to niewątpliwie ucierpi ulica Olendry Małe.

Lody na razie na całej rozciągłości rzeki Warty stoją. Woda wzbiera najwięcej

około Sieradza zaś w górze rzeki nap. koło Burzenina bardzo mało.

Wieśniak zastrzelił brata w sporze o sosnę.

WIELUŃ, 22. 2. — W lesie osjakowskim pod Wieluniem w sporze o wyręb sosny pomiędzy Franciszkiem i Józefem braćmi Terczyńskimi, zamieszkałymi w os. Osjaków doszło do gwałtownej bótki.

W pewnej chwili padł strzał i jeden z braci 26-letni Franciszek osunął się nieprzytomny na ziemię.

Ranny Terczyński, który otrzymał postrzał w pierś (okolice serca) przeniesiono do domu zmarł.

Bratobójcą 28-letniego Józefa Terczyńskiego posiadającego broń nielegalnie aresztowano. Kainowa zbrodnia wywołała wśród tamtejszych mieszkańców zrozumiałe wrażeń.

Żona zdradziła męża w noc poślubną. Jutro proces „wampirów spod Lipna”

WŁOCŁAWEK, 22. 2. — Jutro rozpoczyna się proces potwornych morderców z Sumki, pow. lipnowskiego t. zw. „wampirów z pod Lipna”. Proces odbędzie się w Lipnie.

Wobec powołania wielkiej ilości świadków na rozprawę, potrwa ona niezawodnie 4-5 dni.

Jest to już trzeci proces z tej samej serii, ale proces najważniejszy o zasadniczym znaczeniu. Poprzednio już odbyły się dwa procesy o zamordowanie śp. Stanisława Góreckiego.

Stanisław Górecki, mając lat 42, ożenił się z młodą 18-letnią Marianną Kossakowską, która wyszła za niego tylko dla jego pieniędzy i jeszcze w noc poślubną zdradziła go ze swoim kochankiem. Górecki, pragnąc odebrać majątek swój wystawił zagrodę, która należała w połowie do niego, w połowie zaś do żony na licytację. Na 4 dni przed licytacją został uduşony przez żonę, jej brata Mieczysława Kossakowskiego i kochanka Władysława Słomkowskiego, a następnie uporzowano jego samobójstwo.

Walcą o spadek po nim. Młoda „wdowa” zagrożona żądaniami rodziny zmarłego, opatrzyła się w... cudze dziecko, które przedostało się w... podziemi... jeszcze za życia Góreckiego. Rodzina ten... został wykryty. Górecka została skazana na rok więzienia, także karę poniosła a szkerka, która jej pomagała i jej pomociła. Dziecko zaś wróciło do prawej matki.

Następnie między siostrą Heleną Kossakowską i pozostałymi uczestnikami zbrodni wybuchły spory na tle podziału majątku po zamordowanym.

Pewnej nocy ktoś wpadł do mieszki Kossakowskich, poważnie ranił ku rewolweru Helenę w szyję i znikł niepoznany.

Początkowo porażona Helena oskazała o zamach swego narzeczonego C. sława Lisieckiego, ale później cofnęła zeznania i oświadczyła, że napastnika widziała.

Odbyła się sprawa sądowa, Lisiecki stał niewinny. Najważniejszy jednak proces rozszedł się jutro w Lipnie.

MOST NA WARCIE zamknięty.

WIELUŃ, 22. 2. — Skutkiem spodziewanego groźnego napływu lodów na Warcie, został most w Krzewowie na drodze Wieluń — Działoszyn, dla ruchu zamknięty. Komunikacja z Wielunia do Działoszyna odbywać się będzie, przez Rudniki — Jaworzno — Parzymiechy.

SAD NA MIEJSCU KATASTROFY Ukarani kolejarze.

Z Tczewa donoszą: Na przejeździe kolejowym w Suchostrzygach pod Tczewem wydarzyła się straszna katastrofa kolejowa, której ofiarą padli aż cztery życia ludzkie. Epilog tej katastrofy rozegrał się przed Sądem Okręgowym na sesji wyjazdowej w Tczewie.

Na ławie oskarżonych zasiadli: dyżurny ruchu stacji kolejowej w Suchostrzygach, 34-letni Franciszek Muszczyński, oraz robotnik kolejowy, 40-letni Bernard Nagórski z Tczewa, którym akt oskarżenia zarzucił nieumyślnie spowodowanie katastrofy w Suchostrzygach.

Oskarżeni do winy się nie przyznali, tłumacząc się wielkim nawalem pracy.

Burzliwe zajścia na odpuszcie znalazły swój epilog w sądzie

TOMASZÓW MAZ., 22. 2. W dniu 30 sierpnia 1936 roku w kościele parafialnym w Inowłodzu w pobliżu Tomaszowa odbywał się odpust na który jak zwykle licznie przybyli wieśniacy bliższych i dalszych wiosek. W pewnej chwili, utarim zwyciężym, ludek ruszył hurmą do karczemu na wódkę. Rychło w głowach zaczęło szumieć. Alkohol zaczął robić swoje. Pod wpływem zamroczenia alkoholem doszło wkrótce na ynk uowłodzkim do awantury, którą wywołał niejaki Michał Klatka. Na miejscu zjawili się funkcjonariusze P. P. w Inowłodzu, którzy usilowali awanturującego się Klatkę odprowadzić na posterunek P. P. Klatka jednak stawiał policyjny czynny opór. W obronie Klatki spiesząc mu na pomoc stanęli wkrótce Roman i Stanisław bracia Mizerscy. Wywiałozło się ogromne zamieszanie. Klatka i Mizerscy zaczęli nawoływać tłum by stawiał opór policyi a im spieszył z pomocą. Tlum zajął stanowisko mocno agresywne w stosunku do policyi, otaczając policyjantów coraz ciśniejszym zwartym pierścieniem. Policyjantom udało się jednak przebić przez tłum w stronę areztu wraz z Klatką i braćmi Mizerskimi, którzy również zostali aresztowani. Teraz sta nowisko tłumy stało się bardziej agresywne; zwartą ławą tłum ruszył pod arezt u silując oddać aresztowanych. Co silniejsze chłopcy chwytali leżące na ulicy kamienie i

tymi rzucali w policyj, rozsierdzone baby, jako że kamienie dla nich były przyciężką chwytali garście piachu i tym rzucali w oczy policyjantom. W tym momencie jednak zawezwane w międzyczasie nadeszły z pomocą posterunki policyjne ze Spały i z Glinika.

Tlum został rozpedzony, najbardziej agresywni w liczbie 22 osób zostali aresztowani, sprawa ich przekazana została prokuratorowi w wyniku czego znaleźli się oni na ławie oskarżonych przed Sądem Okręgowym w Piotrkowa na jego sesji wyjazdowej w Tomaszowie Maz. Do rozprawy powołanych zostało około 60 świadków, oskarżonych broni dwóch adwokatów Ławę oskarżonych zajmują: Roman Mizerski, Stanisław Mizerski, Izidor Mizerski, Bronisław Mizerski, Jakób Mizerski, Bolesław Mizerski, Julia Mizerska, Adam Mizerski, Wacław Baranowski, Jan Baranowski, Kazimierz Borék, Apolinary Wyporkiewicz, Stefan Wyporkiewicz, Jan Dorociński, Tadeusz Łomiński, Zofia Łomińska, Jan Sobolewski, Józef Zajac, Roman Swierczyński, Tadeusz Barański, Antoni Sobolewski i Jan Tomczyk. Ze wszystkich oskarżonych uniewinniono tylko Sobolewskiego, reszta skazana została po 6 miesiący przy czym 17 oskarżonych, mniej więcej, wykonanie kary zawieszono na lat pięć

Postrzelony mężczyzna na torze kolejowym.

WIELUŃ 22. 2. Na torze kolejowym pod wsią Trębaczew— tamtejsza ludność znalazła leżącego bez przytomności 23-letniego Stanisława Dybalskiego z Trębaczowa

który otrzymał niebezpieczne postrzał. Zachodzi przypuszczenie że D. został przez służbę kolejową w kradzieży węgla z pociągu towarowego. Zawiadomiona policyja prowadzi w sprawie dochodzenie. Rannego zaś Dybalskiego powierzono opiece lekarskiej.

JEDNO POCIECIE w kronice pogotowia ratunkowego

ŁÓDŹ, 22 lutego. Wczoraj został pobity Czesny Antoni, lat 32, zam. przy ul. Rodakowskiego 19. Odnosił on ranę ciętą pod prawym okiem. Lekarz Pogotowia Czerwonego Krzyża po założeniu opatrunku pozostawił poszkodowanego na miejscu.

ZATELEFONUJZA r. 182-48 lub 102

a otrzymamywz będziesz „ECHO” od jutra w domu. Prenumerować zamawiać można poczynając od każdego dnia miesiąca

Dozbić Polskę na morzu!

Czy się przeżyje? Stan pogody w Łodzi

ŁÓDŹ, 22. 2. — Dzisiaj temperatura wynosiła 1 stopień zera. W ciągu nocy ubiegłej na cieplota w śródmieściu wynosiła poniżej zera. Ciśnienie barometryczne wynosiło 74 milimetrów, co zapowiada opady wiatry z kierunków południowych.

tnic.
odyki

SPORT

Dąb zostaje...

WALNE ZGROMADZENIE P.Z.P.N.

W Warszawie zostały zakończone walne obrady PZPN-u. Długa trzygodzinna dyskusja wywołała sprawę Dębu. W rezultacie walne zebranie postanowiło przyjąć odwołanie Dębu i cofnąć decyzję Ligi o wykluczeniu Dębu. Stwierdzono jednak, że Dąb musi być ukarany i wybrano komisję, która złożyłaby wniosek o zawieszenie Dębu do 15 sierpnia. Dąb nie będzie mógł wziąć udziału w rozgrywkach ligowych, natomiast będzie mógł grać w rundzie jesiennej mistrzostw Ligi Śląskiej. Wniosek komisji został przyjęty. Poza tym zawieszono wszystkie osoby włączone w aferę Dębu, a wykonanie kary powierzone nowemu zarządowi PZPN. Uchwalono również utrzymać karencję dla piłkarzy do 1 marca 1938 roku. Uchwalono rozgrywki piłkarskie o Puchar Polski utrzymać nadal, jednak bez Ligi i graczy ligowych. Na wniosek Łodzi uchwalono, by reprezentację Polski kpt. związkowy PZPN ustalał co najmniej na 7 dni przed meczami między-

państwowymi. Odrzucono wniosek o wykluczenie klubów fabrycznych z PZPN. Uchwalono zaangażować trenera piłkarskiego „centralnego” oraz pięciu trenerów okręgowych. Uchwalono zorganizować w ciągu lata obóz piłkarski dla juniorów, zaś na jesień urządzić mistrzostwa piłkarskie juniorów. Do klasy A będą mogły należeć tylko te kluby, które będą posiadać drużyny piłkarskie juniorów.

Wybory nowego zarządu przyniosły następujące wyniki: prezes — płk. Głabisz, wiceprezes płk. Zołędziowski, mjr Kaczkiewicz, inż. Przeworski, mjr Jachiec, sekretarz kpt. Gawroński, zastępca p. Wilczyński, skarbnik kpt. Nikolski, zastępca p. Werner, kapitan związkowy p. Kałuża, referat zagraniczny inż. Grabowski, zastępca p. Mallow, kronikarz inż. Merliński, referent wyszkoleniowy inż. Kuchar, zastępca p. Hermin, przewodniczący komisji kwalif. płk. Rudolf.

Perry pokonany.

Rozgrywany od szeregu tygodni pojedynki tenisowy pomiędzy zawodcami Amerykaninem Vinesem i Anglikiem Perry bilanuje się obecnie stosunkiem 10 zwycięstw do 8 dla Amerykanina. Ostatnio w Dallas (stan Texas) Vines pokonał Perry'ego 6:4, 3:6, 6:3.

Dobiero na trzecim miejscu koszykarki I.K.P.

Do finału mistrzostw Polski w koszykówce kobiecej, rozgrywanych w Lublinie, zakwalifikowały się AZS (Warszawa) i Polonia (Warszawa). Mecz finałowy zakończył się zwycięstwem mistrzostwa Polski przez AZS, który pokonał Polonię w stosunku 31:22. Trzecie miejsce zajęła drużyna IKP, czwarte Unia (Lublin), piąte WłOZO (LWOW).

Tylko zł. 2,50 gr. miesięcznie

kosztuje abonament „ECHA” z odnośnikiem do domu
Prenumeratę zamawiać można od każdego dnia miesiąca.
Adres:
Żwirki 2 (Karola) tel. 182-48
Piotrkowska 11 „102-29”
Przy odbiorze w administracji Żwirki 2 (Karola) lub Piotrkowska 11 prenumerata wynosi tylko 2 zł. 10 gr.

Co nas po pracy rozweseli?

Teatr Miejski. — Opera „Traviata”.
Teatr Polski (Cegielniana 27). — Profesja pani Warren.
Teatr Popularny (Ogrodowa 18) Damy i Huzary.
Teatr w sali Geyera (Piotrkowska 295) Hanusia.
Adria. Mayerling.
Casino — O czym marzą kobiety.
Corso i Bohaterstwo krwi. II Bohaterski fort Doamont.
Europa. Ostatni Mohikanin.
Grand-Kino. Czarujące oczy.
Miraz. I. Fedora. II. Kochana rodzinka Metro. Mayerling.
Palace. Dla Ciebie, Mario (Ave Maria)
Rakietka. 2 dni w rajku.
Rialto. — Dzieci szczęścia.
Przedwiośnie. Moja gwiazdeczka
Stylowy Magnolia.
Ton Rok 2,000
Zachęta: I. Pokusa. II. Kto ostatni caluje

WYSTAWY.
Wystawa tkanin ludowych wileńskich i nowogrodzkich w Muzeum Etnograficznym przy ul. Piotrkowskiej 104
Wystawa obrazów Abe Gattajera przy ul. Piotrkowskiej 106
Instytut Propagandy Sztuki w parku Sienkiewicza otwarty codziennie od g. 11—20. Międzynarodowa wystawa drzeworytów

Z MIEJSKICH BIBLIOTEK I MUZEÓW.

Miejska Biblioteka Publiczna (ul. Andrzeja 14) otwarta dla publiczności codziennie przez niedziel i święt od g. 10 do 21, w soboty od g. 10 do 19;
Miejska Czytelnia Pism i Wypoczywalnia Kółek dla dorosłych (ul. Rokicińska 1) otwarta dla publiczności codziennie, przez sobót, niedziel i święt, od g. 14 do 21;
Miejskie Muzeum Przyrodniczo-Pedagogiczne (Park Sienkiewicza). Działy: zoologiczny, botaniczny, mineralogiczny i ochrony przyrody — otwarte dla publiczności we wtorki, czwartki i soboty od g. 15 do 18, w niedziele od g. 10 do 14;
Miejskie Muzeum Etnograficzne (ul. Piotrkowska 104). Dział etnograficzny i historyczny otwarte dla publiczności w środy, piątki, soboty i niedziele w godzinach od 10 do 16;
Miejskie Muzeum Historii i Sztuki im. J. i K. Bartoszewiczów (Plac Wolności 1). Działy: Sztuka 19-go wieku i międzynarodowa sztuka modernistyczna otwarte dla publiczności w środy, soboty i niedziele w godzinach od 10 do 15.

TEATR POLSKI, CEGIELNIANA 27

Dziś, dnia 22 lutego b.m. o godz. 8.30 wiecz. wraca na scenę Teatru Polskiego znakomita sztuka genialnego satyryka Bernarda Shaw'a „Profesja Pani Warren”. Jest to jedna z najbardziej gorących sztuk, świętego pisarza, poruszająca w sposób bezwzględny i radykalny rany społeczne. Kapitalne sceny między matką i córką są słuchane przez publiczność z zapartym oddechem.

Jutro z em. na obiad

Krupnik, schab z kapustą, naleśniki z marmeladą.
WINSZUJEMY.
Jutro. Plotrowi.
Wschód słońca 6.42.
Zachód słońca 17.31.
Długość dnia 10.31.
Przybyło dnia 2.32.
Tydzień 9.

AUSTRIACY OCZAROWANI ŁODZIĄ...

SZCZEGÓŁY WCZORAJSZYCH ZAWODÓW

Szósty mecz bokserski Polska — Austria, zakończył się wspaniałym zwycięstwem pięściarzy polskich w stosunku 15:1. W ostatniej chwili reprezentacja Polski ulega osłabieniu, gdyż Czortek zachorował. Kpt. zw. P.Z.B. zdecydował się zastąpić go odwołaniem Spodenkiewiczem. Również składzie drużyny austriackiej zaszła miana, gdyż zamiast Jaro w wadze piórko tej wystąpił Brückner.

Austriacy nie zaprezentowali się tak jak, jakby można było sądzić z wyniku cyfrowego meczu. Byli twardzi, ambitni, nieustępliwi, walczyli z sercem i nie rezygnowali do ostatniej chwili. Zyskali sympatię publiczności za dzielniejszy sposób walki i b. twardy opór.

Pięściarze polscy spełnili swe zadanie w stu procentach. Dali z siebie wszystko. Ich sukces był w zupełności zasłużony.

Rundstein w wadze muszej, okazał się godnym zastępcą Sobkowiaka. Jego przeciwnik Lehner był naprawdę b. słaby, jednak Rundstein rozstrzygnął walkę na swą korzyść w sposób bezapelacyjny. W I-iej rundzie zawsze umiał znaleźć drogę do szczęki Lehnera i doprowadzić go do stanu zamroczenia. Lehner b. wytrzymały, oparował jednak okres słabości i wytrzymał do końca walki. W II-iej i III-iej rundzie utrzymała się wysoka prędkość szybkiego Rundsteina.

W wadze koguciej Spodenkiewicz (P) remisował z Mathä (A). To zwycięstwo na Austriaku jednego punktu nie przyszło Spodenkiewiczowi łatwo. Mathä to pięściarz silny. W pierwszej rundzie walka była mniej więcej wyrównana. Spodenkiewicz był szerokimi swingami i sygnalizował niepotrzebnie ciosy, ułatwiając przeciwnikowi orientację. W II-iej rundzie przeważa Mathä. Większość ciosów lodzianina poszła w gardło lub przeszły powietrze. Ciosy Austriaka były b. skuteczne. Dopiero w III-iej rundzie Spodenkiewicz z pasją atakował i często trafiał, wyrównując stracone punkty.

W wadze piórkowej Krzemieniński (P) pokonał na punkty Brücknera (A). Krzemieniński przeważał we wszystkich rundach, aczkolwiek Brückner nie pozostawał dłużny w zadawaniu ciosów. Krzemieniński zbytnio liczył na siłę swego ciosu i połował na nokaut, który nie przyszedł jednak.

W walce lekkiej Woźniakiewicz (P) pokonał na punkty Svatoscha (A). Walkę rozpoczął Svatosch gradem ciosów. Łodzianin jednak potrafił zmęczyć przeciwnika morderczym tempem. Runda III zdecydowała o zwycięstwie Woźniakiewicza. Na ogół walka ta była chaotyczna.

W wadze półśredniej debiutujący w reprezentacji Ostrowski pokonał wysoko na punkty słabego Bedricha. Ostrowski atakował z defensywy i górował nad Bedrichem we wszystkich rundach.

W wadze średniej Chmielewski miał w Horaku przeciwnika bardzo trudnego. O głowę wyższy, silny i wytrzymały bit się Horak odważnie. Chmielewski jednak rozgrał się na dobre. W III-iej rundzie Horak poszedł na deski do 3-ch. Chmielewski ogromnie poprawił formę. Zwycięstwo jego było b. wysokie.

W wadze półciężkiej Szymura (P) pokonał na punkty Schweiferta (A). Szymura poczynił znaczne postępy: był szybki, agresywny i ruchliwy. Schweifert o potężnych bicepsach walczył dzielnie. Przegrał b. nieznacznie.

W wadze ciężkiej Płata (P) po dramatycznej walce znokautował w III-iej rundzie Lutza (A). Płata w I-iej rundzie przeważał wyraźnie. W II-iej sytuacji zmienia się na korzyść Austriaka. Po silnym sierpowym Płata jest zamroczony. Daje się zapędzić do rogu, jest zupełnie zamroczony i bliski nokautu. W III-iej rundzie po jednym z ciosów Lutz poszedł do 7-ju na deski, podniósł się, jednak nowy cios Płata powalił go ostatecznie.

Sędziował w ringu b. dobrze p. Schröder z Berlina (z prawem głosu), punktowali pp. Spitzender (Austria) i Kordasz (Łódź).

Mecz poprzedziły przemówienia polityczne i odegranie hymnów narodowych. Po zawodach konsul austriacki powołał przedstawicieli władz administracyjnych, miejskich i wojskowych oraz drużyny bankietem.

Goście byli oczarowani Łodzią. Dziś wyjeżdżają do Torunia, gdzie walcą jako reprezentacja Wiednia. Następnie odbędą mecz we Lwowie, po czym wrócą do Wiednia.

Mistrzowie tafli lodowej Grobert, Scheibertówna, Kalusowie

W Katowicach na sztucznej torze lodowej odbyły się mistrzostwa Polski w jeździe figurowej. W konkurencji panów tytuł mistrza zdobył Paweł Breslauer (śląsk) przed Grobertem (śląsk) i Kosiorkiem (Warszawa).

W konkurencji pań tytuł mistrzowski zdobyła Scheibertówna (śląsk) przed Ziajową (śląsk) i Preissówną (Warszawa). W jeździe figurowej parami mistrzostwo zdobyli rodzzeństwo Kalusowie (śląsk) przed parą Chachlewska-Theuer (Warszawa).

Sport w kilku słowach.

Mecz zapasniczy o mistrzostwo okręgu Wima — Kruszeender zakończył się zwycięstwem Wimy w stosunku 16:7. Wyniki poszczególnych walk były następujące: w wadze koguciej Majer II (Wima) został pokonany przez Falkiewicz (KE); w wadze piórkowej Kawał Cz. (Wima) pokonał Bartosza (KE.); w lekkiej Kawał Wł. (Wima) pokonał Płaniąka (KE), półśredniej Rasata (Wima) pokonał na punkty Pusza (KE); w średniej Hinc (Wima) pokonał Stacha (KE); w półciężkiej zwycięstwo punktowe nad Pytikiem (Wima) przyznane zostało Fiedlerowi (KE) i w wadze ciężkiej Cymer (Wima) pokonał Lipczyńskiego.

Sędziował na macie p. Berger, zaś punktowali pp. Mroźewski i Kuła. Odbyły się szermiercze zawody wewnętrznoklubowe klubu „Tramwajarzy”. W ogólnej klasyfikacji zawodów pierwsze miejsce zdobył Kaczmarek przed Moskwińskim, Osiańskim, Ponszewskim, Garolczykiem i Sadowiakiem.

W sali YMCA odbył się turniej gier sportowych TUR z udziałem drużyn robotniczych zamiejscowych. W koszykówce męskiej Skra (Warszawa) pokonała TUR (Łódź) w stosunku 32:25, w siatkówce męskiej Skra (Warszawa) pokonała TUR (Łódź) 2:1; Ruch (Piotrków) pokonał TUR (Łódź) 2:0 i Skrę (W-wa) 2:0.

Odbyły się w Krakowie w hali zawody lekkoatletyczne, w których startowała Waj sówna. Zajęła ona pierwsze miejsca w skoku wzwyż osiągając 1.35 mtr. i w rzucie kulą 11.39 mtr. W konkurencjach męskich wyniki były następujące: skok wzwyż Chmiel 1.70 mtr, bieg 2 km Kucharski (Lwów) 6:11.6 przed Soldanem (Kraków).

W zawodach lekkoatletycznych w hali w Warszawie w biegu na 100 mtr zwyciężył Trojanowski 11.1 sek, w biegu na 1000 mtr Kempicki 2:51, w skoku wdal Hanke 6.83 mtr, w skoku wzwyż Kujawski b. lekkoatleta łódzki 1.72 mtr. W rzucie kulą pami dobry wynik osiągnęła Cejzkowa 11.88 mtr.

W towarzyskim meczu bokserskim w Warszawie Gwiazda zremisowała z Legią 8:8.

W meczu bokserskim w Katowicach Policjny KS pokonał drużynę krakowskiego Wawelu w stosunku 11:5.

W Pradze został rozegrany mecz piłkarski Czechosłowacja — Szwajcaria, któ-

ry zakończył się zwycięstwem piłkarzy czeskosłowackich w stosunku 4:1.

PZTK postanowił zorganizować wyścig dookoła Polski w dniach 7-14 lipca. Wyścig ten odbędzie się w 16 etapach i prowadzić będzie z Warszawy przez Lublin, Lwów, Kraków, Rzeszów, Kraków, Katowice, Częstochowę, Kalisz, Poznań, Chojnicę, Gdynię, Grudziądz, Bydgoszcz, Toruń, Włocławek i Łódź z powrotem do Warszawy.

W półfinałowych meczach hokejowych o mistrzostwo świata w Londynie poza światowym zwycięstwem hokeistów Polski nad Węgrami 4:0, wyniki innych meczów były następujące: Anglia — Szwajcaria 3:0, Kanada — Czechosłowacja 3:0 i Niemcy — Francja 5:0. W niedziele była przerwa w rozgrywkach. Najbliższe mecze Polski z Anglią i Szwajcarią. Droga do finału zapewni nam może zwycięstwo nad Szwajcarią.

Polskie Biuro Podróż „ORBIS”
Oddz. w Łodzi, Piotrkowska 65

Wycieczka na Targi Lipskie
1/III — 7/III
Cena z Łodzi do Lipska i z powrotem
zł. 150.— w kl. III-iej
„ 175.— w kl. II-iej
Przy zapisie należy złożyć dwóch osobisty, książeczkę wojzkową, zaświadczenie zamieszkania, 4 fotografie

Telefony
Pogotowie Miejskie 102-90.
Pogotowie Czerwonego Krzyża 102-40
Ubezpieczalnia 197-65
Straż Pożarna tel. 8.

2 Wycieczki do Wiednia
28 II. — 7 III. **ZŁ. 135.—** i 28 II. — 13 III. **ZŁ. 145.—**
Wycieczki Lotnicze do Berlina dają możliwość zwiedzenia **TARGÓW LIPSKICH**
Informacji udziela **WAGONS-LITS//COOK**
Tel. 170-70. **PIOTRKOWSKA 68.**

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada

Dr E. EKKERT
powrócił choroby weneryczne i skórne przeprowadzał się na ul. Pierackiego 5 (Ewangelicka)
Zygmunt od 12.30 — 1.30 i 5 — 8 wieczór

Doktor L. BERMAN
POWRÓCIŁ
Specjalista chorób wenerycznych i skórnych i seksualnych
Cegielniana 15.
telefon 149-07
od 8—11 rano i od 4—8 wiecz. niedz. święta od 1—9.

Dr HENRYKOWSKI
Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i seksualnych
przeprowadził się na ul. **TRAUGUTTA 9,** front i piętro, tel. 262-98.
od 11 rano od 4—9 wiecz. w niedzielę święta i od 9 — 12.30, po poł.

Prywatna Przychodnia **WENEROLOGICZNA**
leczenie chorób wenerycznych i skórnych
Piotrkowska 161
Od 8 r. do 9 w. w niedz. i św. od 9 do 1 po poł.
Panie przyjmuje kobieta i lekarz
PORADA 3 ZŁ.

Dr ŁAGUNOWSKI
specjalista chorób wenerycznych, seksualnych i skórnych.
(Gabinet Roentgenowo-swatłolecznicy)
Piotrkowska 70, tel. 181-83.
Od 8—10, 1—2.30 i od 6—9 w. w św. 10—1

LEKARZ-DENTYSTA S. WATNICKA
ul. Napiórkowskiego 65, tel. 172-33
(Róg Labelskiej) front i piętro.
przyjmuje od g. 9 do 1 w poł. i od 3—8 w.

Poradnia Wenerologiczna
Piotrkowska 45, tel. 147-44
Lecz chor wenerycznych, skórnych i seksualnych.
Kobiety i dzieci przyjm. kobieta-lekarka
czynna od 9 rano do 9 wiecz.
PORADA 3 ZŁ.

LECZNICA CHORÓB OCZU
ze stałymi łózkami
DOKTORA **DONCHINA**
ul. Piotrkowska Nr 90.
tel. 221-72.
czynna w dniach tygodnia, w wyjątkowych przypadkach w dniach wolnych i święt. i także przy chodzących — od 9 — 1 pół.

Fruwające kalosze kaleki

NIEPRZEJEDNANY WRÓG PRZEPISÓW.

ŁÓDŹ dnia 22 lutego.
Szwec. Matecki, kaleka od dzieciństwa, szwęc i muzykant z zawodu był od wielu lat na łasce Opieki.

Przez długi czas pomagano mu, dając odzież i pożywienie, w końcu jednak widząc, że nie jest zdolny zupełnie do pracy, przeznaczono go do domu starców, dla chorych chronicznie.

Matecki nie chciał iść do przytułku dla starców.

— Ja nie jestem stary i nie pójdę tam — powiedział sobie i żadne rady i namowy nie pomogły.

Nie mogąc zapracować na swe utrzymanie, przychodził w dalszym ciągu po pomoc do Opieki, ale teraz mu już jej nie dawano. On nie ustępował, codziennie dopominał się wsparcia od wszystkich urzędników i urzędników. Gdy słyszał odmowną odpowiedź, wymyślał i awanturował się.

Tłumaczono mu, że nie może ich doświadczać, ale Matecki nie słuchał tego.

Musieli mi dać buty — wrzeszczał, — bo nie mam w czym chodzić. To powiedziałszy rozdarł na kawałki kalosze, który miał na nodze.

Sprawdzono go na dół. Tu rozniewiały już na dobre wymyślał w najgorszy sposób wszystkich urzędników, a potem drugim kaloszem powybijał szyby w oknie.

— Powiedziałem, żebym robił, co chcę, to robię — krzyczał, aż się rozległo po całym gmachu.

Oddano go w ręce policji i znów znalazł się przed sądem. I tu jeszcze nie ochłonął. Miał usprawiedliwienie znów zaczął wymyślać na to „głupie załatwienie” i tuż w momencie ludzi w Opiece. Skazano go na nieodpowiednie zachowanie się w sądzie na 1 dzień aresztu.

— O co oskarżony prosisz — zapytano go w ostatnim słowie.

On na to odpowiedział, że jemu nie robi różnicy, co się z nim stanie, i niech wobec tego Wysoki Sąd zastosuje, jaką chce karę.

Skazano go na 8 miesięcy. Był niepoprawnym awanturnikiem i jak twierdzili urzędnicy żyć im prosto nie dawał.

TRWAŁA ondulacja, skręcone i grube lokki, ceny niskie. Łódź, Kilińskiego 199, „Czesław”.

NIEBEZPIECZNY PARALIŻ. Wylew krwi w mózgu nie zawsze musi się skończyć śmiercią.

W chwili wylewu krwawego do mózgu występuje zespół objawów, który nazywamy udarem albo apopleksją. Jeżeli wylew był duży i nagły, człowiek traci natychmiast przytomność. Jeżeli zaś krwawienie się zwolnia z pękniętego naczynia, wszystkie objawy, począwszy od utraty przytomności a kończąc na porażeniach, rozwijają się powoli i stopniowo. W wypadku pierwszym chory pada nieprzytomny

jak rażony piorunem.

Stan w jakim się znajduje teraz nazywamy stanem komatycznym czyli stanem głębokiego snu. Oddech jest głośny, głęboki, często zwolniony. Kończyny leżą bezwładnie. Jeżeli podnieść obie kończyny górne czy dolne, porażone po jednej stronie opadają szybko i bezwładnie.

Obraz wyżej opisany nosi nazwę porażenia połowicznego, bo istotnie obie kończyny ulegają porażeniu jednostronnie, chociaż wylew krwawy nastąpił po stronie przeciwnej mózgu. Dzieje się to dlatego, że szlaki nerwowe ulegają skrzyżowaniu w rdzeniu. Jeśli wylew krwawy miał miejsce w lewej półkuli mózgu, porażenie połowiczne dotyczy strony prawej i odwrotnie, jeśli pękło naczynie po stronie prawej, porażeniu ulega lewa połowa ciała. Bardzo rzadko wylew krwawy obejmuje obie półkule mózgowe tak, by porażeniu uległy wszystkie cztery kończyny.

Dlaczego wylew krwawy do mózgu powoduje porażenia? U ludzi młodych o zdr

wych i elastycznych naczyniach nigdy nie dochodzi do wylewu krwawego do mózgu nawet po największych wysiłkach, chyba że mamy do czynienia ze skazą krwiotoczną, to jest ze stanem wrodzonej łamliwości naczyń, albo też naczynie zdrowe pękają wskutek urazu względnie ulega uszkodzeniu przez jady (toksyny) w przebiegu ciężkiej choroby zakaźnej. Jeżeli zaś uwzględnimy fakt, że wylew krwawy do mózgu wy-

darza się najczęściej

w wieku podeszłym, to jest w wieku, kiedy skleroza naczyń osiąga dostateczny stopień rozwoju, rzecz staje się zupełnie jasna. Naczynia zmienione miażdżycowo są bardziej kruche i pękają łatwiej pod wpływem wzmożonego ciśnienia, które idzie w parze ze skleroza.

Krew wylana poza obręb naczyńia jest dla mózgu ciałem obcym. Wywiera ona ucisk nietylko na wrażliwą substancję mózgową, ale i na naczynia doprowadzające do niej krew.

Te dwa momenty są wystarczające, by wytłumaczyć porażenie ośrodków czego wyrazem zewnętrznym jest porażenie (paraliż) połowiczne ciała.

Jeżeli wylew krwawy jest tak wielki, że ucisk jego rozciąga się na ośrodki oddechowy i naczynioruchowy, które są najważniejszymi ośrodkami życiowymi, sprawa kończy się katastrofalnie. Częściej jednak chory

wychodzą z niebezpieczeństwa apopleksji.

Krwawienie ustaje. Krew krzepnie. Skrzep kurczy się, a surowica ulega wessaniu. W ten sposób gwałtowny ucisk cofa się. Przytomność wraca powoli. Chory otwiera oczy i usiłuje mówić. Ale sprawa nie likwiduje się jeszcze na odzyskaniu przytomności.

Przed chorym stoi jeszcze długi okres objawów przewlekłych, związanych z uszkodzeniem substancji mózgowych wskutek wylewu. Chociaż zupełny bezwład (paraliż) kończyny ustępuje po kilku dniach i chory może wykonywać pewne nieznaczne ruchy, to jednak musi minąć jeszcze długi czas, by mógł swobodnie poruszać kończynami. Zazwyczaj daje się osiągnąć tylko pewien

stopień poprawy, a to co zostaje, jest już nieodwracalne. Te objawy, które się cofają zależą bowiem od tego, że krew uciskająca na obwodzie ogniska ulega powoli wessaniu. Te objawy zaś, które zależą od zniszczenia substancji mózgowej w środku ogniska, nie cofają się.

Chory, który dostał apopleksji mózgu nie obejdzie się bez pomocy lekarskiej. Interwencja lekarska i to nagła jest nieunikniona. Do czasu przyścia lekarza kładź łód na głowę i ciepłe okłady na kończyny dolne. Chory musi pozostawać w pozycji leżącej. Nie wolno choremu podawać żadnych napojów ani kropeł, gdyż porażenie połowiczne dotyczy także mięśni polykowych i wskutek tego chory może zacząć się dostać zapalenia płuc.

Nowy kostium kąpielowy.

W Ameryce lansują nowy model kostiumu kąpielowego na nadchodzące lato, zaoparty na trzonoj w małą pelerynkę.

Zabawa karnawałowa?

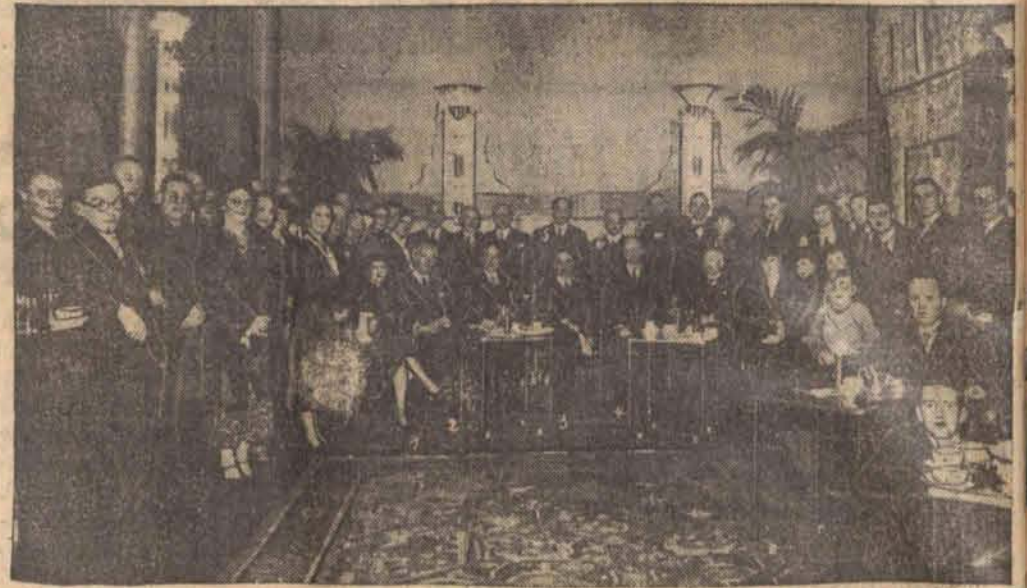
Nie, to żołnierz patrolu narciarskiego, który rozwozi na nartach do oddziałów francuskich w Alpach baloniki kolorowe, które służą do sygnalizacji.

Najstarszy oficer armii francuskiej obchodził setną rocznicę urodzin.

Najstarszy, żyjący w stanie spoczynku, oficer armii francuskiej, kapitan Canoz, obchodził w tych dniach setną rocznicę swych urodzin. Z okresu swych walk posiada liczne odznaczenia. Dzięki świeżej niezatartej pamięci snuje w licznych gronie swej rodziny rzewne i wzruszające

wspomnienia, które posłużyły już niejedno krotnie, jako materiał dla badań naukowych historyków wojen. Jubilat otrzymał specjalny list z gratulacjami od prezydenta republiki, Lebruna, oraz cenny upominek z macierzystego pułku.

Otwarcie wystawy polskich znaczków pocztowych w Amsterdamie.

Na zdjęciu 1) p. Skowrońska, 2) inż. Damm, dyrektor poczty i telegrafu, 3) poseł RP. w Hadze dr Babiński, 4) dr van Thiel, prezydent tow. Nederland-Polen, które wystawę zorganizowało, 5) dr T. Skowroński, konsul generalny RP. w Amsterdamie.

CAŁOŚĆ WAŻNIEJSZA OD CZĘŚCI... Ciekawe dzieło niemieckie.

Sir James w jednej z ostatnich swych książek wyraził pogląd, że mała, gdyby zasiadła do maszyny i bezmyślnie wystukiwała najrozmaitsze litery przez liczne ty sięcia, to wśród wyprodukowanego przez nią materiału musiałby się znaleźć i... dramat Shakespeare'a. Tak według niego wynika z rachunku prawdopodobieństwa.

Astronom-filozof zadaje zatem wyraźny cios pysze jednostki. I tak jest obecnie na każdym kroku, wszędzie daje się zaobserwować reakcję przeciwko "rozpanoszeniu" indywidualnemu" jednostki, zwłaszcza jeżeli idzie o zbiorowy wysiłek narodu w walce o zachowanie bytu i rasowej, czy narodowej odrębności.

Stare Arystotelesowskie powiedzenie — całość ważniejsza od części — pięknie aktualną treścią, znajdując odzwierciedlenie w dziedziny życia zbiorowego.

To też jednostka codzienną przeżywa tę, dla niej jeszcze nową prawdę, że jej działanie zależne jest nie od niej, ale od sił wyższego rzędu, od wydarzeń terenu życia, które remu podlega i z którym jest ściśle związana.

I dużo minie czasu, zanim zrozumie, że obrabowaną nie zostaje, bo potrzeby całości są jej potrzebami, zależnie od miejsca, które zajmuje w organizmie społecznym i że zatem rozwój całości i jej także rozwój zapewnia.

Te zasadnicze przemiany mają swój od powiednik i w reformach szkolnych i wielu

państw, a Niemcy przedstawiają teatrum w którym z wyjątkową szybkością i konsekwencją dawna szkoła liberalna przeraża się w szkołę skrajnie narodową. Ostatnio ukazało się w przekładzie polskim dzieło E. Krieka p. t.: „Wychowanie narodowo polityczne", które jest najbardziej podstawowym dziełem współczesnej pedagogicznej literatury niemieckiej. Co najciekawsze to fakt, że w Niemczech wyszło ono jeszcze przed ostatecznym triumfem A. Hitlera. Rola tej książki była olbrzymia, zjednała bowiem warstwę inteligencji dla nowego ruchu. Kriek stał się wyrocznią w Niemczech światie pedagogicznym.

7-letni utalentowany pianista.

7-letni Jurek Choinka z Sosnowca wystąpił po raz pierwszy publicznie z koncertem w Teatrze Miejskim w Sosnowcu. Szereg utworów muzycznych wykonanych przez młodego pianistę, rokującego piękną przyszłość muzyczną, przyjęte zostały przez zebraną publiczność z uznaniem.

PODSŁUCHANE U KRAWCA.

Głębok przychodzi do krawca.
— Słyszałem, że mój syn już dwa lata winien jest panu za garnitur.
— Tak. Czy pan ma zamiar tę sprawę załatwić?
— Właściwie nie. Chciałem tylko się dowiedzieć, czy pan mógłby mi uszyć garnitur na tych samych warunkach.

WITOLD PODKOWICZ

ALIBI

Rawski przejął się tym, co usłyszał przed chwilą. Rad. Dobro ludzkości i... majątek. Mógłby zorganizować spółkę dla eksploatacji uranu. Ma przecież trochę swoich kapitałów. Tylko... czy to wszystko prawda? Czy można ufać Lotzemu? Przypominał sobie policjanta, który szukał starca. Więc aferzysta? To trzeba koniecznie wyjaśnić.

— Panie Euzebjuszu — zaczął — chętnie zajmę się tą sprawą, gotów jestem nawet zorganizować eksploatację — oczywiście pan byłby głównym wspólnikiem — o ile... pan wybaczy. O ile to wszystko jest... realne. Czy pan wie, że po pana wyjściu poszukiwała go u mnie policja, jako aferzystę zbiegłego z aresztu? Doprawdy przykro mi o tym mówić. Ale przedsięwzięcie jest zbyt poważne. Muszę mieć pewność.

— I mnie jest przykro o tym słuchać. — Uczony skulił się w krześle. — Ja mam do pana zaufanie. — Myślał chwilę po czym nagle zawołał: — Ten policjant to był przebrany wspólnik Krzywonośnego. Nie przypuszczałem, żeby wpadł na taki pomysł. Widocznie chciał porwać mnie z mieszkania, bo na ulicy zwróciłoby to uwagę przechodniów. I tu mogą przyjść. Byli nawet... dziś znalazłem w mieszkaniu ślady tej wtyzty. Ale nic nie wywahał, bo przez te dwa dni mieszkalem w hotelu, a papiery mam przy sobie... Czy pan mi wiezy?

— Wierzę.
— A ja panu. Odtąd więc pracujemy wspólnie. To papiery. Niech pan je chroni... i tajemnica. Nic niomu... Pan rozumie.
— Naturalnie. Ale oni przecież będą wiedzieli, że

plany są u mnie. Chyba będę musiał wyjechać z Warszawy...

— Tak, tak. I to jak najprędzej. Mogą na pana napaść, choćby dziś. Może już na to czekają... — Głos Lotzego przeszedł nagle w szept.

— Niech pan mówi teraz cokolwiek, byle głośno. Zerwał się z krzesła i na palcach podszedł do drzwi. Gwałtownie szarpnął klamkę. Rozległ się odgłos głuchej uderzenia. Zakotłowało się coś w ciemnościach.

— Łotrze — krzyknął Lotze — ja cię nauczę! Andrzej skoczył ku drzwiom dobywając z kieszeni rewolwer. Ujrzał twarz ludzką ze zniekształconym potwornie nosem.

Suchy strzał huknął w ciemnościach. Chwila ciszy, ciężkie kroki biegnącego człowieka i znowu cisza przerywana szybkim, świszczącym oddechem Lotzego.

— Widzi pan powiedział szeptem i dośkooczył do stołu. — Jest! Niech go pan zabierze i pilnuje jak oka w głowie. Niech pan już stąd idzie!

— A pan?
— Ja sobie dam radę. Tylko ten plan, ten plan. Musimy go ukryć.

Rawski schował papiery do wewnętrznej kieszeni kamizelki i wyszedł na ulicę. Rękę trzymał w kieszeni, ścisnął nerwowo browning.

Zapadał już mrok. Zabłyły światła latarni. Rozejrzał się ostrożnie, ale na ulicy nie było nikogo podejrzanego.

Pomimo spóźnionej godziny postanowił odwiedzić Wandę. Chciał po prostu odpocząć po przeżyciach, jakie

miał tego dnia. Była smutna. To też mówiąc o jej sprawach zapomniał wkrótce o zdenerwowaniu.

— Niech pani nie przejmuj się — pocieszał ją jak umiał. — To się zmieni. Odnajdziemy Rysia i będzie pani znowu pogodna. Przecież pomimo wszystko żyjemy w dwudziestym wieku.

— Tak, — uśmiechnęła się smutnie, — ale ja nic nie mogę zrobić dla uratowania dziecka. Zdaje sobie sprawę, że powinnam pojechać, szukać, boję się jednak, że mogę mu zaszkodzić, a wtedy... głos jej się załamał... Panie Andrzeju, niech mi pan ratuje, — zawołała nagle.

— Hm, ale jak? — Myśli kotłowały mu się w głowie. Co robić? Był trochę w kłopotliwej sytuacji przypomniawszy sobie, że obiecał jej pomoc w poszukiwaniach.

— Pani Wando, mówił, widząc łzy w jej oczach, ja naprawdę coś zrobię... Wie pani co?... rzucił bez zastanowienia, pojedzie szukać małego Rysia. Van Hoog nawet się nie orientuje, że robię to dla pani, a jak znajdę małego, to już sobie dam radę.

— O jaki pan dobry! Nie wiem jednak, czy mogę tak pana wyzyskiwać?

— Co znowu, — oburzył się upojony własnym poświęceniem, — przecież i tak wybrałem się zagranicę. A obojętne mi jest czy pojedzie do Szwajcarii, czy do Chin. Cieszę się, że mogę być pani potrzebny.

Rozplakala się jak małe dziecko. Naprawdę, taki pan dobry... nie spodziewałam się tego... jestem taka samotna, — mówiła łkając.

POWIEŚĆ SENSACYJNA

Redakcja: Jan Stypułkowski
Redakcja: Franciszek Probs

Odbito w drukarni Jana Stypułkowskiego w Łodzi, Żwirki 2

Za redakcję odpowiada Roman Furmański.